

35 ĐỀ VÀ GỢI Ý TẬP LÀM VĂN HAY LỚP 4

ĐỀ 1

Em đã từng giúp đỡ bạn bè (hoặc người thân trong gia đình) một việc, dù rất nhỏ. Hãy kể lại câu chuyện đó và nêu cảm nghĩ của em.

GỢI Ý

a)MB: Giới thiệu hoàn cảnh, nhân vật trước khi xảy ra câu chuyện: Câu chuyện xảy ra ở đâu hoặc diễn ra trong hoàn cảnh nào? Sự việc chuẩn bị cho câu chuyện bắt đầu là gì?

b)TB: Kể lại diễn biến câu chuyện từ lúc mở đầu đến lúc kết thúc:

-Sự việc mở đầu cho câu chuyện là gì?

-Những sự việc tiếp theo lần lượt diễn ra như thế nào?:Kể rõ từng hành động, chi tiết cụ thể của việc làm giúp đỡ bạn hay người thân của em: làm việc gì, làm ntn?,...; nêu rõ thái độ, hành động của nhân vật khác trước việc làm của em,...

-Sự việc kết thúc ra sao?

c)KB: Nêu cảm nghĩ của em về việc làm giúp đỡ bạn bè hay người thân: Việc làm giúp đỡ người khác để lại cho em những suy nghĩ và cảm xúc gì, hoặc để lại trong em ấn tượng gì khó phai?

VD: Một buổi sáng, tôi cùng bạn bè đang vui chơi trước nhà thì một đám mây đen kéo đến. Tất cả chúng tôi chạy vội về nhà mình. Phút chốc, cơn mưa rào ập tới.

Ngồi trong nhà ấm áp, nhìn ra ngoài mưa rơi lạnh buốt, tôi chợt nhớ ra một điều: sáng nay chị tôi đi học không mang áo mưa. giờ này cũng là lúc tan học đến nơi. Tôi vội đội nón, khoác tấm ni lông, tay cầm áo mưa, chạy vội đến trường chị. Vừa vấp lớp chị tôi đang cho học sinh ra. Thấy tôi, chị tôi mừng quỳnh, cầm áo mưa ặc vào người và cảm ơn tôi rối rít. Hai chị em tôi ra về dưới trời mưa xối xả. Chân chúng tôi bấm chặt xuống đất cho đỡ trơn. Gió thổi mạnh từng cơn như muốn giăng chiếc nón tôi đội trên đầu. Những giọt mưa gõ lộp bộp xuống nón tôi nghe rất vui tai.

Về đến nhà, trong lòng tôi rất vui sướng vì đã giúp đỡ được chị của mình. Câu chuyện xảy ra đã lâu rồi nhưng đến nay tôi còn nhớ mãi vì đó là một kỉ niệm đẹp của chị em chúng tôi.

=====

ĐỀ 2

Em đã từng tham gia hoặc chứng kiến một việc làm giúp đỡ em nhỏ ở ngoài đường hay trong trường học. Hãy kể lại câu chuyện đó.

GỢI Ý

VD: Đi học về, tôi đang tung tăng bước trên đường thì thấy một em bé gái chừng ba, bốn tuổi đang bi bô nói. Bên cạnh là một bạn đội viên có khuôn mặt dễ mến, đang dắt em nhỏ, vừa đi vừa trò chuyện.

Chốc chốc, em bé lại hỏi: “Mẹ đâu? Mẹ đâu?”. Người chị dịu dàng đáp: “ừ, chị đang dẫn em về với mẹ đây mà!” Vừa nói, bạn vừa chỉ tay về phía trước. Bước lại gần, tôi khẽ hỏi: “Em bạn đấy à?” Bạn đó mỉm cười: “Không, em này bị lạc. Mình đang đưa em đi tìm mẹ đây!” Nói xong, bạn bế em bé lên, đi qua đường để đến đồn công

an gần đó, chắc là bạn muốn nhờ các chú công an tìm hộ mẹ cho em bé. Vừa hay, lúc ấy có một cô trông còn trẻ, hốt hơ hốt hải chạy lại. Em nhỏ mừng rỡ reo lên:

-Mẹ! Mẹ! Mẹ đây rồi!

Cô nhớ con mình, vui sướng ôm chầm lấy con và ngỏ lời cảm ơn chú công an. Chú công an vui vẻ đáp: “Đây không phải là công của chúng tôi mà là công của em đội viên quàng khăn đỏ này đây!” Người mẹ nắm chặt bàn tay của người bạn gái và trầm trồ không ngớt: “Quý hóa quá! Thật là quý hóa! Cô cảm ơn cháu nhiều lắm!”

=====

ĐỀ 3

Một người thân trong gia đình em(ông, bà, bố, mẹ, anh, chị,) đã từng làm một việc tốt làm em cảm động và nhớ mãi. Hãy kể lại câu chuyện đó.

GỢI Ý

Hôm nay nhận được tiền, chị Nhân của tôi sung sướng lắm vì đây là số tiền đầu tiên do công sức của chị làm ra. Hai chị em bàn với nhau sẽ mua tập, mua bút chì vẽ tranh, mua kẹp tóc, ăn phở, uống sữa, ai cũng phấn khởi.

Buổi chiều, ba đi làm về, áo đầm mồ hôi. Nhìn dáng gầy gầy của ba trong chiếc áo ạc màu có vá đôi chỗ, không ai bảo ai, hai chị em đều nín lặng. Tối đến, chị Nhân bàn với tôi: “Chúng mình dành số tiền này mua tặng ba chiếc áo để đi làm. Em có đồng ý không?” Tôi nhất trí. Thế là hai chị em bí mật mua áo tặng ba. Món quà được chị Nhân gói cẩn thận, đẹp đẽ rồi phân công tôi mang đến tặng ba. Cầm món quà, ba nhìn hai chị em tôi một cách ngạc nhiên. Má cũng ngỡ ngàng không kém ba. Má giục ba mở ra xem. Khi thấy chiếc áo, ba má cùng thốt lên:

-Ồ, chiếc áo! Làm sao các con có được?

Sau khi biết rõ mọi chuyện, ba cảm động ôm cả chiếc áo và hai chị em chúng tôi vào lòng, nghẹn ngào nói:

-Các con của ba ngoan và có hiếu quá!

Thế rồi, những giọt nước mắt cứ long lanh trên đôi mắt của má.

Chuyện xảy ra đã lâu nhưng hình ảnh “chiếc áo hiếu thảo” và gương mặt thân thương của ba má còn hiện tươi rói trong tâm trí tôi. Đó là một kỉ niệm khó quên vì nó giúp tôi nhận ra một điều đẹp đẽ: vui biết bao khi mình biết quan tâm đến người khác.

=====

ĐỀ 4

Em đã từng tham gia hoặc chứng kiến những việc làm có ý nghĩa tốt đẹp ở địa phương mình đang sống. Hãy kể lại câu chuyện nói về việc làm đó.

GỢI Ý

Vào mùa hè, người đến xếp hàng lấy nước ở vòi nước cộng đồng phố tôi rất đông, thùng xếp thành dãy dài. Mùa thu ít người lấy nước hơn. Qua đông lại càng ít nữa. Có lẽ vì rét quá, ai cũng ngại tắm và không hay gội rửa ào ào.

Lứa tuổi chúng tôi còn nhiều đùa tinh nghịch, chân không bẩn mà đi qua cũng chìa chân vào rửa. Những buổi sáng tinh mơ, các bà bán rau ở ngoại ô đi chợ sớm cũng đến máy nước cộng đồng rửa rau rất lâu.

Một đêm trời rét buốt như kiến cắn, tôi tỉnh dậy rồi không sao ngủ tiếp được. Bỗng nghe tiếng nước chảy xè xè ở máy nước đầu ngõ, chảy mãi như không có người khóa lại. tôi nghĩ: “Chắc có cậu nào qua đó nghịch máy rồi cứ để thế mà đi. Hay là có bà nào đi chợ sớm rửa rau cải, rửa hành gì đây mà quên khóa máy lại?”

Tôi vội tung chăn nhảy xuống, xỏ vội đôi dép rồi mở cửa bước ra. Dòng nước vẫn chảy xè. Tôi chạy ngay đến khóa luôn máy lại. Trời rét căm căm, hai hàm răng

va vào nhau lập cập nhưng lòng tôi lại thấy vui. Tôi bước vào nhà, định sớm mai viết ngay tám biển để cạnh vòi nước công cộng: “Ai dùng xong nước thì nhớ khóa lại!”

VD 2: Giúp chú thương binh qua đường tàu:

Ở bến xe, anh thương binh ấy đã không ngớt lời cảm ơn và khen ngợi một em bé đã cứu anh qua đường tàu hoả. Anh rất vui và cảm phục tấm lòng dũng cảm của em nhỏ

Hôm ấy, cảnh trời đất thật tuyệt đẹp. Xa xa, một lớp mây hồng óng ả nổi bật trên nền trời cao xanh. ánh nắng vàng nhạt chiếu xuống đất, rải trên cánh đồng lúa xanh rờn. Một anh thương binh đang chống nạng bước đi. Một mắt anh đã bị hỏng, còn một mắt cũng chỉ nhìn thấy lờ mờ

=====

ĐỀ 5

Hãy kể lại câu chuyện nói về một kỉ niệm đáng nhớ giữa em và người bạn thân trong lớp học.

GỢI Ý

Hôm ấy, cô giáo dẫn vào lớp một bạn gái và nói với chúng tôi: “Đây là Lan, bạn mới của lớp ta, các em hãy làm quen với nhau đi”.

Cả lớp ngơ ngác nhìn cô bé mặc bộ quần áo có chỗ vá, có đũa thì thầm: “Gớm! Ai thèm làm bạn với nó chứ!” Cô giáo xếp Lan ngồi bàn đầu với tôi. Tự dưng tôi ngồi cách xa Lan ra.

Một hôm, cô giáo giảng bài tập toán, cô gọi Lan lên làm, Lan loay hoay mãi mà không giải được. Bỗng có tiếng nói từ cuối lớp vang lên: “Bài dễ thế mà không làm được, làm mất điểm thi đua của lớp rồi đấy!”

Cô giáo không hài lòng chút nào, cô giáo cho Lan về chỗ ngồi.

Lúc ra về, bọn tôi lườm Lan một cái rồi chạy đi. Lúc này nhìn Lan thật tội. Ai bảo lười học!

Chiều hôm ấy, tôi ghé vào cửa hàng mua sách thì thấy Lan gánh nước qua. Nhìn thấy tôi, bạn đi như chạy. Bỗng Lan trượt ngã lăn ra cùng hai xô nước. Một bà béo chạy lại quát âm ỉ. Lan ôm mặt khóc rồi chạy như bị ma đuổi.

Tôi bám theo Lan đến một ngôi nhà tồi tàn. Bây giờ tôi mới hiểu rằng nhà bạn nghèo lắm! Mẹ thì bị bệnh, bố đi đập xích lô để kiếm tiền nuôi cả nhà. Còn Lan phải đi làm thuê để có tiền mua thuốc cho mẹ. Thế mà tôi đã hiểu lầm Lan.

Sáng hôm sau, tôi đem chuyện kể cho các bạn trong lớp nghe, ai cũng xúc động, nhận ra ậ vô tâm của mình. Thế là cả lớp phát động phong trào: “Góp tiền tiết kiệm, giúp đỡ các bạn nghèo vượt khó”.

Cũng từ hồi đó, chúng tôi luôn gắn bó với Lan. Bây giờ Lan đã trở thành học sinh giỏi của tỉnh. Và tôi với Lan đã trở thành đôi bạn thân từ lúc nào không biết.

=====

ĐỀ 6

Hãy kể lại câu chuyện nói về một việc làm thể hiện nếp sống văn minh, lịch sự ở ngoài đường hay nơi công cộng (có thể đối chiếu với việc làm chưa văn minh, lịch sự cũng xảy ra ở nơi đó, lúc đó).

GỢI Ý

Đường phố buổi sáng vào giờ cao điểm, người đông như nước chảy. Xe đạp nối đuôi nhau không ngớt. Xe máy bấm còi inh ỏi. Một chiếc xe ca đi đón khách, người phụ xe đập tay vào thành xe âm âm để xin đường khiến dòng người dạt về hai phía.

Một thanh niên đi xe đạp, đeo hai két bia đang giơ tay xin đường rẽ trái. Bỗng “uỳnh” một tiếng, anh học sinh lách vội, và phải bánh sau làm xe chở bia đổ nhào.

“Xoảng...xoảng”, két bia rơi xuống mặt đường. Nước bia trào ra tung tóe. Mảnh chai nhọn sắc vương vãi ra mặt đường. Hai người và xe kéo co nhau mãi một hồi rồi cũng nâng xe lên vỉa hè. Dòng người vẫn đi, chẳng ai để ý đến đoạn đường đầy mảnh chai. Họ chỉ né tránh cho bánh xe không chạm vào các mảnh vỡ.

-Ôi dào, để thế mà đi được!-Một bà cụ bán nước ở vỉa hè thốt lên. Cụ dăm dăm nhìn đám mảnh chai trên đường, vẻ ái ngại.

Một lúc sau, bà cụ quay vào trong nhà cầm chổi và hót rác. Tấm lưng còng của cụ chậm rãi đi xuống lòng đường, đến chỗ mảnh chai vương vãi. Cụ ngồi xuống, lấy chổi quét gom lại, gạt mảnh chai vào hót rác. Chợt bên kia đường có tiếng la:

-Thằng Nhấn đâu, ra giúp bà một tay đi chứ!

Một cậu bé ở trên, mặc quần đùi chừng mười tuổi chạy ra. Cậu đỡ bà cụ đứng lên, dìu cụ vào vỉa hè. Đoạn, cậu quay trở lại bê hót rác chứa mảnh chai xuống cuối phố, đổ vào thùng rác công cộng.

Tất cả những chuyện ấy, em đứng trước cửa nhà được nhìn thấy từ đầu đến cuối. Bỗng một câu hỏi tự nhiên hiện lên trong óc em: “Sao mình không nhanh chân cùng ra giúp bà cụ làm việc ấy nhỉ?”

=====

ĐỀ 7

Dựa vào bài thơ dưới đây, em hãy kể lại bằng văn xuôi câu chuyện về tình bạn giữa Bê Vàng và Dê Trắng.

Gọi bạn

Tự xa xưa thuở nào
Trong rừng sâu xanh thẳm
Đôi bạn sống bên nhau
Bê Vàng và Dê Trắng.

Một năm trời hạn hán
Suối cạn, cỏ héo khô
Lấy gì nuôi đôi bạn
Chờ mưa đến bao giờ?

Bê Vàng đi tìm cỏ
Lang thang quên đường về
Dê Trắng thương bạn quá
Chạy khắp nẻo tìm Bê
Đến bây giờ Dê Trắng
Vẫn gọi hoài: “Bê! Bê!”
(Định Hải)

GỢI Ý

-Cảnh mở đầu diễn biến: Thế rồi một năm trời hạn hán. Nắng như thiêu như đốt. Tre nứa nổ lốp bốp vang động khắp rừng. Chim chóc ngừng ca. Suối ngừng chảy. Đáy suối cạn khô phơi những tảng đá lớn. Cái nóng hầm hập làm cây cối, muông thú trong rừng chết khát. Đôi bạn Bê Vàng và Dê Trắng chốc chốc lại đi ra đi vào, ngược mắt nhìn trời vẻ sốt ruột. Họ ngắc ngoải chờ đợi trong sự đói khát giày vò. Dê Trắng yếu đuối không còn sức để đứng dậy được nữa. Bộ lông trắng xộp, mịn màng của chú xù ra trông thật tội nghiệp. Đôi mắt hàng ngày tinh nhanh là thế mà giờ đây đỡ dần hằn đi

-Cảnh kết thúc câu chuyện: Dê Trắng quyết định đi tìm người bạn thân thiết của mình. Hết chạy lên đầu suối, Dê Trắng lại đi vào giữa rừng rậm hoang vu. Mặc cho

cây rừng cản lối, mặc cho gai cào rách thịt, lòng thương bạn khiến Dê Trắng quên cả đau đớn. Vừa đi, Dê Trắng vừa gọi hoài: “Bê Vàng, Bê Vàng ơi! Bạn ở đâu?” Chỉ có tiếng vọng từ vách núi trả lời chú. Bỗng trời ảm đạm Bồng mây đen ùn ùn kéo đến. Mwa! Những giọt mưa dần dần nặng hạt. Nước mưa hòa cùng nước mắt chảy lã chã trên mặt Dê Trắng. Kiệt sức, chú ngã quỵ xuống, miệng vẫn gọi trong hơi thở yếu ớt: “Bê! Bê!”.

Tiếng gọi từ đáy lòng Dê Trắng vang vọng, mong tìm thấy người bạn thân yêu. Bộ lông của Dê trắng ướt đẫm dưới trời mưa. Từ đây, suối lại đầy ắp nước, khu rừng quê hương rồi sẽ lại xanh tươi. Nhưng Bê Vàng bạn của chú sẽ mãi mãi không bao giờ trở lại .

=====

ĐỀ 8

Hãy viết thư cho bạn kể lại một câu chuyện nói về công ơn của cha mẹ đối với em như câu ca dao sau:

Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

GỢI Ý

VD về đoạn văn kể lại kỉ niệm về chiếc áo gắn với công ơn của cha mẹ (phần chính của bức thư)

Sáng hôm sau đi học về, mình dọn dẹp nhà cửa, nấu cơm, chờ bố mẹ đi làm về ăn. Mẹ vừa bước vào nhà, mình đã thấy trên tay mẹ những búp len màu xanh da trời. Nhìn nét mặt mẹ, mình biết mẹ rất vui. Từ hôm đó, tối ào cũng vậy, bên ngọn đèn mờ, mẹ lấy cặp que đan, lấy len ra để đan áo. Mình như thấy mẹ gầy bớt đi, nét mặt xanh xao. Có lẽ mẹ thức khuya dậy sớm nên mới hại sức khỏe. Mẹ vừa đan xong một chiếc áo thì hết len. Mẹ gọi hai chị em lại. Cái Na vừa mặc xong áo vội chạy đi khoe. Mẹ nói với mình:

-Mẹ không đủ tiền để mua nhiều len đan áo cho cả hai con. Nhìn thấy con không có áo mặc đi học, mẹ rất thương. Nhưng nhà mình nghèo. Mẹ có chiếc áo này của bà ngoại cho mẹ. Nó đã cũ lại hơi dài. Con mặc tạm vậy. Khi nào có tiền, mẹ sẽ mua cho con chiếc áo khác.

Mình ráng xúc động trước tấm lòng của mẹ. Thế là từ hôm đó, mình mặc chiếc áo len cũ kĩ để đi học. Chiếc áo tuy không ấm lắm nhưng mình như thấy có vòng tay ấm áp của bà, của mẹ ôm mình suốt mùa đông.

=====

ĐỀ 9

Lớn lên em sẽ làm gì? Hãy hình dung khi em trưởng thành sẽ được làm công việc mình đã chọn và viết thư kể lại cho bạn (hoặc người thân) biết những điều đó.

GỢI Ý

Đoạn văn kể về những điều hình dung được khi làm người chiến sĩ hải quân nhân dân Việt Nam trong bức thư gửi người anh:

Em thấy được hình ảnh người chiến sĩ hải quân qua đài truyền hình. Sau những buổi canh gác mệt mỏi, các cú rất vui vì được ngắm cảnh đẹp của những hòn đảo trên quê hương. Em mong muốn khi lớn lên cũng được làm những công việc như các chú. Nghĩ đến lúc đó, em sẽ được mặc bộ đồ quân xanh áo trắng, đội chiếc mũ có dòng chữ “Hải quân nhân dân Việt Nam”. Phía trên mũ có ngôi sao năm cánh trông rất đẹp. Em được đứng trong đội tuần tiễu trên biển. Khi mọi người đã ở vào vị trí của mình, tiếng thuyền trưởng hô to vang vọng vào vách đá gần đó: “Tất cả rời bến!” Con tàu lướt ra khơi, để lại đằng sau những cánh tay vẫy chào tạm biệt của đồng đội trên đảo.

Tàu đi xa dần, cho đến khi em nhìn thấy hòn đảo tiền tiêu chỉ còn mờ xanh trong sương. Tàu chạy qua những hòn đảo khác để làm nhiệm vụ. Khi cạn thức ăn, em cùng đồng đội trên tàu đánh cá để bồi dưỡng. Mọi người nghĩ đến anh em trên đảo ăn uống kham khổ nên tranh thủ đánh cá thật nhiều rồi ướp đá lạnh để chở về. Sau một tuần đi xa, lúc về doanh trại, anh em trên đảo ùa ra đón chúng em và khuôn từ trên tàu xuống những sọt cá đầy

=====

ĐỀ 10

Dựa vào cốt truyện dưới đây, em hãy kể lại câu chuyện cho đầy đủ và rõ ý nghĩa.

- Hai bạn nhỏ đang say sưa đá bóng trên đường.
- Một chiếc ô tô lao tới đúng lúc một bạn đang mãi chạy theo quả bóng.
- Để tránh tai nạn, người lái xe phải lái chệch lòng đường và phanh lại; không may, xe đâm vào một cây to.
- Người lái xe bị thương, phải đưa vào bệnh viện.
- Hai bạn nhỏ đến thăm và hối hận về việc làm sai trái của mình.

GỢI Ý

VD về đoạn văn kể diễn biến của câu chuyện:

Bỗng một chiếc ô tô màu xanh xuất hiện. Dững đánh mãi mê đuổi heo quả bóng, không để ý gì tới chiếc xe đang lao tới. Người lái xe phanh gấp nhưng không kịp. Anh ta phải lái xe chệch lòng đường làm xe đâm ngay vào gốc cây to gần đó. Dững hoảng quá, mặt tái mét như không còn một giọt máu. Nó đứng như trời trồng giữa đường. Người ở hai bên đường vội đổ xô đến bên chiếc xe. Người lái xe bị thương nặng, đầu bê bết máu trông rất thương. Máy bác đi đường vội gọi xe chở ngay người bị nạn đi cấp cứu

=====

ĐỀ 11

Hãy tưởng tượng và kể lại câu chuyện người con hiếu thảo dựa vào đoạn tóm tắt cốt truyện dưới đây:

Ngày xưa ngày xưa, có hai mẹ con sống bên nhau rất hạnh phúc. Một hôm, người mẹ bị ốm nặng và chỉ khát khao được ăn một trái táo thơm ngon. Người con ra đi, vượt qua bao núi cao rừng sâu, cuối cùng anh cũng mang được trái táo trở về biếu mẹ.

GỢI Ý

VD về một dàn ý:

a)MB: giới thiệu hoàn cảnh, nhân vật trước khi xảy ra câu chuyện: Chuyện xảy ra lâu lắm (ngày xưa ngày xưa), có hai mẹ con (nhân vật chính) sống bên nhau rất hạnh phúc

b)TB: Kể lại diễn biến câu chuyện từ lúc mở đầu đến khi kết thúc-triển khai cốt truyện.

-Sự việc mở đầu cho câu chuyện: Bà mẹ bị ốm nặng (chú ý kết hợp tả vài chi tiết về bà mẹ và hoạt động chăm sóc mẹ ốm của người con trai.

-Diễn biến những sự việc tiếp theo:

+Bà mẹ khát khao được ăn một trái táo thơm ngon: chú ý tả thái độ và ý nghĩ của người con trước mong muốn của mẹ.

+Cuộc hành trình đi tìm trái táo của người con: Người con đi về phía nào? Qua những đâu, gặp những khó khăn và trở ngại gì? Anh đã làm cách nào để vượt qua khó khăn trở ngại(có thể có ai giúp đỡ?...)

-Sự việc kết thúc: Người con lấy được trái táo để mang về biếu mẹ: Chú ý tả thái

độ và tầm tạng của người con khi cầm trên tay trái táo thơm ngon; kể vắn tắt hành trình mang trái táo về nhà.

c)KB: Kể lại giây phút cảm động khi người con mang trái táo về cho mẹ; suy nghĩ của em về người con trai hiếu thảo trong câu chuyện.

=====

ĐỀ 12

Một chú ong mê mải hút nhụy hoa, không hay biết trời đang sập tối, ong không về nhà được. Sớm hôm sau, khi trở về gặp các bạn, ong đã kể lại câu chuyện nó xa nhà đêm qua.

Em hãy tưởng tượng và kể lại câu chuyện của chú ong xa nhà đó.

GỢI Ý

-Phần mở đầu nói về tình huống xảy ra câu chuyện (như đề ài cho)

-Phần chính: nói về những sự việc may mắn, những lực lượng hỗ trợ, giúp ong nghỉ ngơi qua đêm: bông hoa mời ong chui vào giữa cánh và khép lại thành ngôi nhà cho ong ngủ. Hoặc nói về những khó khăn thử thách đối với ong khi trời tối, đêm về: Ong bơ vơ không có chỗ ngủ, đến trú tạm ở đâu đó nhưng lại bị kẻ khác quấy rầy, đe dọa

-Phần kết thúc: Bộc lộ thái độ biết ơn của ong đối với người đã giúp đỡ mình hoặc lúc ong vượt qua thử thách rồi bay về nhà khi trời sáng. Chú ý làm rõ ý nghĩa của câu chuyện: Ca ngợi tấm lòng nhân hậu của bông hoa; bài học về ý chí và nghị lực vượt qua thử thách của bạn ong

=====

ĐỀ 13

Suốt đêm trời mưa to gió lớn. Sáng ra, ở tổ chim chót vót trên cành cao, con chim lớn lông cánh ướt, mệt mỏi nhích sang bên để chú chim nhỏ mở bừng mắt đón ánh mặt trời.

Chuyện gì đã xảy ra với hai con chim trong đêm qua? Em hãy hình dung và kể lại.

GỢI Ý

VD đoạn văn viết về diễn biến câu chuyện qua lời “tự kể” của chú chim nhỏ:

Trời càng mưa to hơn, gió thổi ào ào ngoài bụi chuối, tiếng sấm nổ vang tai nghe thật hãi hùng. Tôi cảm thấy mình như đang đi giữa một bãi chiến trường ác liệt. Sét chạy loằng ngoằng như một con rắn lửa. Những lão ếch bây giờ đang ngoác miệng gọi nhau tụ họp ở một nơi hồ ao nào đó. Còn những nghệ sĩ đế thì đua nhau kéo vĩ cầm. Xen lẫn vào đó là một thế giới côn trùng kêu loạn xị. Gió càng nổi lên to hơn nghe thật là kinh sợ. Những cây thông khác đang rạp mình vật lộn với gió. Lúc này, tôi cảm thấy chiếc tổ của mình mỏng manh quá, chắc chỉ một cơn gió nữa là nó có thể rơi xuống đất. Tôi sợ quá nhắm nghiền mắt lại

=====

ĐỀ 14

Quyển sách, cây bút, bảng con, thước kẻ, cái gọt bút chì, là những đồ vật từng gắn bó với thân thiết với em trong học tập. Hãy miêu tả, kết hợp nêu kỉ niệm đáng nhớ về một trong những đồ vật thân thiết đó.

GỢI Ý

VD mở bài và kết bài theo các kiểu đã học:

a)MB trực tiếp: Chú Thức, bạn của ba em đã tặng em một chiếc cặp sách nhân

dịp đầu năm học. Ngay từ buổi tựu trường, cặp đã trở thành người bạn nhỏ đáng yêu, luôn bên em như hình với bóng.

b) MB gián tiếp: “Hương ơi! Mẹ có quà cho con đây này!” Nghe tiếng mẹ ngoài cổng, em vội chạy ra cổng đón. Mẹ đi chợ về, nét mặt rất vui. Một tay mẹ giấu sau lưng vật gì đó. Em háo hức hỏi mẹ: “Mẹ mua cho con thứ gì hả mẹ?” Mẹ cười đáp: “Mẹ mua cho con thứ mà con hằng ao ước.” Em giở lớp giấy bọc ngoài ra và sung sướng reo lên: “Ôi, chiếc cặp mới đẹp làm sao!”

- KB không mở rộng: Chiếc cặp đã cùng em đến trường trong hơn ba năm qua và chứa đựng kỉ niệm với người cha làm em không bao giờ quên.

- KB mở rộng: Chiếc cặp đã chia sẻ với em bao nỗi buồn vui trong học tập và in dấu một kỉ niệm đẹp. Em coi nó như người bạn thân và giữ gìn cặp cẩn thận để bố mẹ em khỏi phải bỏ tiền ra mua cái khác.

=====

ĐỀ 15

Tả một thứ đồ chơi vừa có hình dáng đẹp vừa hoạt động được làm em rất thích thú.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả chiếc quạt đồ chơi chạy bằng pin:

Chiếc quạt dài chừng một gang tay của em. Quạt làm bằng nhựa tím trong, lõm đốm nhũ trắng trông rất đẹp. Bên ngoài chiếc quạt nổi bật những hình vẽ ngộ nghĩnh: một chú bé mắt đen láy với đôi má đỏ đang cầm bút lông, một quả bóng đội mũ chóp cao, trên đỉnh gắn một bông hoa màu xanh da trời nhụy đỏ,...

Đầu nắp quạt có một sợi dây màu vàng dùng để đeo vào cổ. Mở nắp quạt ra em thấy hai cánh quạt mỏng như hai mảnh giấy nhỏ, màu xanh lá cây nhạt. Cánh quạt được xếp nghiêng để có thể quạt gió ra phía trước. Dưới hai cánh quạt có một hộp động cơ bé tí với nhiều dây điện xanh đỏ chằng chịt. Khi muốn khởi động chiếc quạt, em chỉ cần bật công tắc “on”. Đầu tiên, đèn bên trong thân quạt bật sáng. Rồi hai cánh quạt xòe ra, quay tít, kêu ro ro nghe thật êm tai. Đưa quạt lên ngang má, em thích thú đón làn gió mát rượi phả vào mặt. Khi muốn tắt quạt, em chỉ cần gạt nút công tắc sang bên “off”. Đèn vụt tắt, cánh quạt chạy chậm dần rồi dừng hẳn.

=====

ĐỀ 16

Trong cuộc sống hằng ngày, có nhiều đồ vật tuy đơn giản (đôi dép, đôi giày, cái nón, chiếc mũ, cái ô,...) nhưng rất gắn bó với em. Hãy miêu tả một trong những đồ vật đó.

GỢI Ý

VD bài văn tả chiếc nón lá miền Trung:

Chiếc nón là vật dùng được em yêu thích nhất.

Chiếc nón xinh xinh của em màu trắng ngà láng bóng, lá nọ xếp chéo lên lá kia đều đặn được kết nối với nhau bằng những đường tơ trắng. Thân nón hình chóp. Miệng nón tròn vành vạnh và loe ra. Giữa nón nổi bật chiếc quai bằng lụa hồng, hai đầu kết hai cái nơ nhỏ như hai cánh bướm. Lật nón ra, em đếm được mười sáu vành tròn nhắn được kết theo khuôn nón với những nút thắt gọn gàng. Giơ nón lên soi qua ánh sáng, dưới lớp lá mỏng, em thấy hiện ra hình ảnh cầu Tràng Tiền, chùa Thiên Mụ. Nón còn áp ủ trong lòng một bài thơ ai đã viết lên. Chóp nón nổi bật một ngôi sao kết bằng chỉ đỏ. Giữa ngôi sao ấy lấp lánh một điểm sáng long lanh như hạt kim cương.

Chiếc nón gắn bó với em như người bạn hiền. Dù đi xa hay gần, nón che chở mái

đầu, giữ gìn sức khỏe cho em. Chiếc nón là mái ấm khi mưa tuôn, là bóng mát khi nắng hè bỏng cháy. Chiếc nón che nghiêng khuôn mặt, nụ cười khi em muốn dành cho bạn phút giây gặp gỡ bất ngờ. Mỗi khi đi đâu về, nón nằm úp mặt vào tường. Ậ ĐÓ, nón như nhìn xuống góc học tập của em, lặng lẽ theo dõi em học hành và chờ đợi những lần gặp gỡ.

Em yêu quý những bàn tay khéo léo đã tạo nên vẻ đẹp đặc biệt của chiếc nón. Chiếc nón lá giản dị đã thấm đượm tình em. Nón đẹp mãi trong lòng em, dù thời gian có nhuộm vàng màu lá.

=====

ĐỀ 17

Ngôi nhà của em có nhiều đồ vật được em coi như người bạn thân (bàn học, lịch treo tường, giá sách, tủ nhỏ đựng quần áo, tủ đồ chơi,...) Hãy tả một trong số những đồ vật đó.

GỢI Ý

VD đoạn mở bài và kết bài tả tấm lịch treo tường:

-MBTT: Tết đến, nhà em được cơ quan mẹ tặng cho một tấm lịch treo tường bằng giấy bìa tuyệt đẹp. Em ngắm mãi tấm lịch rồi treo nó lên tường, gần bàn học của em.

-MBGT: Cùng đếm thời gian, cùng treo trên tường, thế mà chiếc đồng hồ lúc nào cũng kêu “Tích, tắc! Tích, tắc!”, còn tấm lịch bằng giấy thì chỉ im lặng làm việc. Tấm lịch nhà em in hình Hồ Gươm và Tháp Rùa giữa lòng thủ đô Hà Nội, được em coi như người bạn thân thiết trong gia đình.

-KBKMR: Tối tối, trước khi ngồi vào bàn học, em lại nhìn tấm lịch. Bà em nhìn theo, hỏi: “Mai là ngày bao nhiêu ta hả cháu?” Mẹ em thì nhắc: “Gắng học cho tốt con nhé! Lại sắp hết một tuần rồi đấy!”

-KBMR: Mỗi lần đưa ngón tay dò theo con số trên tấm lịch để biết là ngày thứ mấy, em tưởng như nghe thấy tiếng lịch thì thầm: “Ngày đã qua đi không còn cách nào trở lại. Thời gian là vàng bạc, bạn chớ nên để phí hoài!”

=====

ĐỀ 18

Tả chiếc áo đã từng gắn bó thân thiết với em (hoặc chứa đựng một kỉ niệm sâu sắc với em).

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả tấm áo gắn với kỉ niệm sâu sắc:

Tấm áo ấy không phải ai mua, ai tặng và không phải do một thợ lành nghề nào may mà chính đôi bàn tay khéo léo của mẹ đã may cho em. Mẹ cắt chiếc áo bộ đội của bố thành những mảnh vải nhỏ rồi thêu khâu áo. Một ngày kia, áo được may xong, em sung sướng mặc vào. Chà! Đẹp quá! Mẹ khéo tay thật! Tấm áo màu xanh lá cây có hai chiếc túi xinh xinh và cặp cầu vai vòng vòng. Em khoe với tất cả bạn bè. Ngày ngày tới lớp, em khoác trên người tấm áo thân yêu. Nhưng một điều nữa làm em quý chiếc áo gấp bội, đó là hơi ấm của bố vẫn còn trong áo em – hơi ấm của người chiến sĩ. Vui sao mỗi sáng tới trường, em cùng áo và bạn Phượng, bạn Hằng đi trên con đường làng ẩm ướt hơi sương. Những cơn gió thổi nhẹ nhàng làm tà áo bay lượn, múa hát như nhắc nhở chúng em mau đến lớp. Nhìn áo, lòng em vui phơi phới và nghĩ đến người cha kính yêu đang cầm súng bảo vệ từng tấc đất biên cương của Tổ quốc.

=====

ĐỀ 19

Em được bạn bè hay người thân tặng hoặc mượn một quyển sách đẹp. Hãy tả lại quyển sách đó.

GỢI Ý

VD về hai đoạn văn mở bài:

- MBTT: Nhân dịp năm học mới, dì Hằng dẫn em đến cửa hàng sách để mua tặng em một bộ sách giáo khoa lớp 4. Những cuốn sách mới trông thật đẹp mắt. Em thích nhất cuốn Tiếng Việt 4 nên cứ cầm trên tay ngắm mãi.

- MBGT: Sinh nhật em năm nào cũng vui. Bạn bè đến tặng quà cho em rồi ngồi quây quần bên em trò chuyện và ăn bánh kẹo. Em hồi hộp nhất trước gói quà của Mai, bên ngoài giấy bọc có ghi dòng chữ: “Tặng Lan một “vườn bách thú”. Vừa mở ra, em và các bạn cùng reo lên: A! Cuốn Từ điển tranh về các con vật, thích quá!”

=====

ĐỀ 20

Tả chiếc đồng hồ treo tường (hoặc đồng hồ để bàn, đồng hồ đeo tay,) mà em từng quan sát kĩ.

GỢI Ý

Tả chiếc đồng hồ

=====

ĐỀ 21

Hãy miêu tả tấm bản đồ Việt Nam mà em từng quan sát được trên lớp hay ở nhà hoặc một nơi nào đó.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả tấm bản đồ Việt Nam:

Tấm bản đồ được in bằng giấy trắng đẹp, chiều dài hơn một mét, bề ngang khoảng tám mươi phân. Nhìn lên bản đồ, em thấy đất nước Việt Nam yêu quý có dáng cong cong hình chữ S, nằm sát ngay bên bờ Biển Đông. Tấm bản đồ địa hình in nhiều kí hiệu và màu sắc khác nhau. Xanh nước biển là màu của biển, xanh lá mạ là màu của đồng bằng, xanh đậm là màu của rừng núi, Nhìn màu xanh vờ vờ trên bản đồ, em như thấy tiếng lao xao, rì rầm của biển. Em mơ ước trở thành một cô hải quân tay cầm súng đứng hiên ngang trên mũi tàu để bảo vệ vùng biển của Tổ quốc. Nhìn màu xanh lá mạ của đồng bằng Bắc Bộ, đồng bằng Nam Bộ, em như thấy hiện ra những biển lúa xanh tím tấp tạt chân trời

Trên tấm bản đồ Việt Nam, nổi bật một ngôi sao năm cánh màu đỏ. Đó chính là Thủ đô Hà Nội thân yêu, nơi xưa kia vua Lý Công Uẩn từng đặt tên là Thăng Long. Đây cũng chính là nơi Bác Hồ kính yêu đọc bản Tuyên ngôn Độc lập trên quảng trường Ba Đình lịch sử

=====

ĐỀ 22

Hãy miêu tả một cây ăn quả đang trong mùa quả chín (cam, mít, vải, nhãn, xoài, sầu riêng, chôm chôm, vú sữa,...)

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả cây cam đang mùa quả chín:

Cây cam trông thật thích mắt. Mới ngày nào quả còn nhỏ, da dày, nay “chiếc áo ấy” cứ mỏng dần, rồi từ màu xanh nhạt chuyển sang màu vàng tươi. Đến hôm nay, những chùm cam đã vàng hươm, nổi bật giữa khu vườn. Những quả cam vàng óng, da căng mọng như mời gọi mọi người thưởng thức. Chúng như những chiếc đèn lồng nhỏ treo lơ lửng trên cây. Từng chùm quả ngon lành đang đung đưa nhẹ nhàng.

những cành tre chống lên, những cành cam thấp vắn xà thấp xuống mặt đất. Những chú “mặt trời con” áo xanh, áo vàng ấy ôm ấp biết bao “ông trăng khuyết”. Lá cam rung rinh trong gió như quạt cho “bé cam” yên giấc ngủ. Những cành cam khẳng khiu chìa ra như che chở cho các con. Cành thân cây thì khoác chiếc áo màu nâu giản dị đứng trụ đỡ cho những cành chi chít quả. “Tích! Tích!”. Mấy chú chim sâu đang nhảy nhót trên cành, đưa chiếc mỏ xinh xinh bắt sâu cho cành lá. Hai ông cháu đứng bên nhau, ngắm nhìn những chùm cam chín mọng

=====

ĐỀ 23

Sân trường em hoặc nơi em ở thường có nhiều cây cho bóng mát. Hãy miêu tả một cây mà em yêu thích.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả cây tràm ở sân trường.

Rễ cây tràm nhô lên khỏi mặt đất trông giống như những con trăn đang bò. Thân tràm to đến hai, ba vòng tay em ôm lại. Vỏ cây sần sùi, màu đen đậm. Vượt cao khỏi mặt đất chừng hai thước, thân tràm chẻ thành hai nhánh. Mỗi nhánh lại có nhiều cành con chìa ra bốn phía vươn lên, đỡ những chiếc lá nhỏ màu xanh có hình trăng lưỡi liềm. Những cành lá um tùm đan xen vào nhau làm cho những tia nắng mặt trời khó bề xuyên qua nổi. Mùa hè, cây tràm như chiếc dù lớn che mát cho chúng em. Giờ ra chơi, em cùng các bạn quây quần bên gốc tràm trò chuyện, vui đùa. Thỉnh thoảng vài cánh hoa tràm rơi nhẹ, đậu lên những mái tóc xanh

=====

ĐỀ 24

Mỗi loài hoa đều có vẻ đẹp riêng. Em hãy chọn tả một cây hoa mà em yêu thích nhất.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả cây hoa cúc:

Vẻ đẹp của hoa cúc gắn liền với mùa thu trong sáng, dịu êm. Còn gì đẹp hơn những bông hoa cúc vàng lộng lẫy, trên cánh đọng li ti những giọt sương đêm, đang rung rinh trước làn gió sớm. Cúc mọc thành bụi, thân mềm, thanh mảnh, cùng màu xanh với lá. Lá cúc to bằng mấy ngón tay, xẻ thành những đường cong mềm mại, mọc so le trên thân. Cả bụi chỉ cao độ năm sáu tấc, mọc xùm xòa, tạo nên một vẻ đẹp rất tự nhiên. Đầu mỗi cành là một chùm nụ với hàng chục chiếc xinh xinh như những cúc áo màu xanh nhạt. Dăm ba chiếc nụ hé nở với những cánh vàng e ấp. Hoa cúc đẹp nhất là lúc mãn khai. Cánh xòe tròn, xếp thành nhiều lớp bao quanh nhụy. Hoa lớn, bông nõn sát bông kia tạo thành một mảng vàng rực nổi bật trên nền lá xanh, trông tuyệt đẹp. Nắng càng lên, sắc hoa càng lộng lẫy và hương thơm càng ngào ngạt. Mấy chú ong rúc đầu vào hút mật hoa. Trên cao, cánh bướm rập rờn đùa với những bông hoa tươi xinh như những gương mặt ngời sáng niềm vui

=====

ĐỀ 25

Mùa xuân mang đến cho ta bao nhiêu sắc màu của những loài hoa đẹp. Hãy miêu tả một cây hoa thường nở vào dịp Tết trên quê hương em.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả cây mai vàng.

Cây cao khoảng hơn hai mét, rễ không uốn lượn trên mặt đất như rễ phượng. Sở tay vào thân cây, em thấy vỏ cây nhám nhám. Cây có nhiều cành nhỏ đu đưa trước

gió như những cánh tay vẫy chào mùa xuân. Lá cây màu xanh nhạt lúc còn non, khi gần rụng lại có màu xanh đậm. Cũng có năm cánh, nhưng so với hoa phượng đỏ rực rỡ, hoa mai màu vàng óng khiêm nhường hơn. Mỗi cơn gió thoảng qua, những cánh hoa rơi như những con bướm vàng lượn bay trước khi rơi xuống đất. Nhị hoa màu vàng, hương hoa thoang thoang quyến rũ những chú bay chập chờn trên những cánh hoa xinh. Hoa nở rộ báo hiệu năm mới bắt đầu. Mọi người chúc nhau gặp nhiều may mắn bên những cành hoa vàng tươi đẹp

=====

ĐỀ 26

Em đã từng biết một vườn rau, vườn hoa hay vườn cây ăn quả trông thật đẹp mắt. Hãy tả một vài cây mà em thích trong khu vườn đó.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả một vài cây trong vườn.

a) Khu vườn nhà Loan không rộng lắm. Nó chỉ bằng một cái sân nhỏ nhưng có bao nhiêu là cây. Mỗi cây có một đời sống riêng, một tiếng nói riêng. Cây lan, cây huệ, cây hồng nói chuyện bằng hương, bằng hoa. Cây mơ, cây cải nói chuyện bằng lá. Cây bầu, cây bí nói chuyện bằng quả. Cây khoai, cây dong nói bằng củ, bằng rễ,... Phải yêu vườn như Loan mới hiểu được lời nói của các loài cây.

Cũng trên một mảnh vườn, sao lời cây ớt cay, lời cây sung chát, lời cây cam ngọt, lời cây móng rồng thơm như mít chín, lời cây chanh chua,... Trăm cây trong vườn đều sinh ra từ đất. Đất nuôi dưỡng cây bằng sữa của mình. Đất truyền cho cây sắc đẹp, mùa màng. Chính đất là mẹ của các loài cây.

b) Vườn nhà tôi khá rộng với đủ các loại hoa quả, nhưng tôi thích nhất một góc vườn nhỏ phía đông, trồng toàn trái cây. Nó được tôi rào lại như một khu vườn riêng biệt. Ngay sát chiếc cổng nhỏ, một bụi chuối đã trở buồng. Những trái chuối còn non xanh. Những chiếc lá phe phẩy như đang reo vui khi thấy chị gió tới. Cạnh đó là một cây dứa được trồng từ hồi ba tôi còn nhỏ xíu. Thân dứa thật cao lớn. Còn chị bưởi thì ôm riết mấy đứa con đầu trọc lóc như sợ nó rớt xuống đất mất

Mỗi lần nhìn mảnh vườn này, tôi lại nhớ đến nội tôi, người đã dày công vun xới cho khu vườn thêm xanh tốt.

=====

ĐỀ 27

Em được biết nhiều loài cây hữu ích (cây lương thực, cây ăn quả, cây lấy gỗ, cây công nghệ, cây bóng mát). Hãy miêu tả một loài cây đã từng gắn bó với cuộc sống của người dân quê em.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả rừng cọ đất trung du:

Chẳng có nơi đâu như sông Thao quê tôi, rừng cọ trập trùng.

Thân cọ vút thẳng trời hai ba chục mét cao, gió bão không thể quật ngã. Búp cọ vượt dài như thanh kiếm sắc vung lên. Cây non vừa trồi, lá đã xò sát mặt đất. Lá cọ xò ra nhiều phiến nhọn dài, trông xa như một rừng tay vẫy, trưa hè lấp lóa nắng như rừng mặt trời mới mọc. Mùa xuân, chim chóc kéo về từng đàn. Chỉ nghe tiếng chim hót líu lo mà không thấy bóng chim đâu.

Căn nhà tôi ở núp dưới rừng cọ. Ngồi trường tôi học cũng núp trong rừng cọ. Ngày ngày đến lớp, tôi đi trong rừng cọ. Không đếm được có bao nhiêu tàu lá cọ xò ô lợp kín trên đầu. Ngày nắng, bóng râm mát rượi. Ngày mưa cũng chẳng ướt đầu.

Cuộc sống quê tôi gắn với cây cọ. Cha tôi làm cho tôi chiếc chổi cọ để quét nhà, quét sân. Mẹ đựng hạt giống đầy móm lá cọ, treo trên gác bếp, để gieo cấy mùa sau.

Chị tôi đan nón lá cọ, lại biết đan cả màn cọ, làn cọ để xuất khẩu. Chiều chiều chần trâu, chúng tôi rủ nhau đi nhặt những trái cọ rơi đầy quanh gốc về om, ăn vừa béo, vừa bùi.

Quê tôi có câu hát:

Dù ai đi ngược về xuôi
Cơm nắm lá cọ là người sông Thao.

Người sông Thao đi đâu, rồi cũng nhớ về rừng cọ quê mình.

=====

ĐỀ 28

Tuổi thơ của em thường có những kỉ niệm gắn với một loài cây. Hãy tả một loài cây đã từng để lại ấn tượng đẹp đẽ trong em.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả cây phượng vĩ ở sân trường gắn với kỉ niệm tuổi học trò.

Xuân qua, hè tới, cây phượng bắt đầu trở bông. Hoa phượng mọc thành từng chùm lớn. Bông phượng có nham cánh mỏng, bốn cánh màu đỏ tươi và một cánh màu đỏ xen lẫn màu trắng. Nhụy hoa dài và cong, đầu nhụy có một túi phấn hình bầu dục. Chúng em thường chơi chọi gà bằng những nhụy hoa đó. Kể thua, người được đều thích thú cười vang.

Khi ve ra rả trên cây cũng là lúc phượng nở nhiều nhất. Cả một màu đỏ nồng nàn như lửa bao phủ khắp thân cây, làm rực sáng cả một khoảng trời. Lúc ấy, trông cây phượng vĩ trẻ hẳn lại, bừng bừng sức sống. Nhìn phượng nở, những tấm lòng thơ dại của chúng em lại náo nức nghĩ tới một mùa hè đầy niềm vui

=====

ĐỀ 29

Hãy miêu tả hình dáng và một vài hoạt động của một con vật nuôi trong nhà được gọi là “gia cầm” (gà, vịt, ngan-vịt xiêm, ngỗng,...) mà em biết.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả hình dáng và hoạt động của con gà trống:

Đúng với cái tên, chú gà trống có bộ lông vàng mượt như nhung và lấp lánh dưới ánh mặt trời buổi sáng. Đầu chú hình hột xoài, đôi mắt nhỏ như hai cái nút áo. Cái mỏ màu vàng trông thật cứng cáp. Cái mào đỏ thắm đội trên đỉnh đầu càng làm cho chú thêm phần đĩnh đạc và oai vệ. Bộ lông đuôi vừa dài vừa lượn cong, lại sặc sỡ tựa bầy sắc cầu vồng sau cơn mưa. Chân gà trống nổi bật bộ móng sắc và đôi cựa to khỏe. Đó là thứ vũ khí lợi hại của chú mỗi khi chú hăng máu đá nhau với những chú gà trong xóm.

Hàng ngày, chú gà trống của em đánh thức cả xóm dậy với tiếng gáy quen thuộc “ò ó o! o o ... o!”. Lúc chú gáy, cái cổ phình lên, ngực ưỡn ra phía trước và cánh vỗ phành phạch, trông thật hiên ngang như một chàng võ sĩ. Tiếng gáy của chú vừa cất lên, mọi người đều thức dậy để chuẩn bị vào một ngày mới. Chị công nhân sửa soạn tới xưởng máy, bác nông dân rảo bước ra đồng. Còn chúng em thì sẵn sàng khăn áo và cặp sách để tới trường

=====

ĐỀ 30

Hãy miêu tả hình dáng và một vài hoạt động của một con vật nuôi trong nhà được gọi là “gia súc”(trâu, bò, lợn, ngựa, chó, mèo,...) mà em biết.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả hình dáng và hoạt động của con lợn.

Con lợn có nước da trắng hồng. Khi mới mang về, nó chỉ nhỏ như cái phích. Thấm thoát vài ba tuần, trông nó đã to bằng hai cái xô úp vào nhau. Chú lợn này có cái mõm dài trông thật ngộ nghĩnh. Trên mũi có hai lỗ mũi lúc nào cũng ướt. Mõm lợn không ngớt cử động, lúc thì ủi phá, lúc tấp thức ăn, lúc thì kêu eng éc. Hai tai lợn to bằng hai tay em cup xuống. Đôi mắt lúc nào cũng như ti hí, chẳng mấy khi mở to. Thân lợn thon dài. Em thường cho nó ăn no nên bụng lúc nào cũng căng tròn. Mỗi lần cho lợn ăn, bao giờ nó cũng uống cạn hết nước rồi mới ăn cái. Khi ăn, chiếc đuôi cứ ngoe nguẩy tỏ vẻ mừng rỡ. Thích nhất là lúc lợn ăn no, em chỉ cần gãi gãi vào cái lưng là chú lại lăn kên ra đất, phơi cái bụng trắng hếu ra trông thật ngộ

=====

ĐỀ 31

Hãy miêu tả hình dáng và hoạt động của một chú chim nhỏ mà em từng có dịp tiếp xúc hoặc quan sát.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả con bói cá:

Trên một cành tre mảnh dẻ, lướt xuống mặt ao, một con chim bói cá đậu coi rất cheo leo.

Lông cánh nó xanh biếc như tơ, mình nó nhỏ, mỏ nó dài, lông ức nó màu hung hung nâu, coi xinh lạ. Nó thu mình trên cành tre, cổ rụt lại, đầu cúi xuống như kiểu soi gương. Nó lẳng lẳng như vậy khá lâu, ai cũng tưởng nó nghỉ.

Vụt một cái, nó lao đầu xuống nước rồi lại bay vụt lên, nhanh như cắt. Trong cái mỏ dài và nhọn, người ta thấy một con cá nhỏ mình trắng như bạc, mắc nằm ngang.

Bay lên cành cao, lấy mỏ đập đập mấy cái, nó nuốt xong mồi, rồi lại đậu xuống trên cành tre như trước.

=====

ĐỀ 32

Tả một con gà mái dẫn đàn con đi kiếm mồi với dáng vẻ một người mẹ chăm làm, luôn bận bịu vì con (có thể dùng phép nhân hóa cho mẹ con nhà gà trò chuyện với nhau trong khi kiếm mồi).

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả gà mái dẫn đàn con đi kiếm mồi:

Chị gà mái oai vệ đi giữa đàn con bé nhỏ. Đến một mô đất xốp, chị đưa đôi chân nứn nẻ bảm đây bụi đất ra bới bới, mồm “cục, cục” gọi con. Dưới chân chị, một con giun múp míp đang quần quại. Lũ gà con tranh nhau xô tới, có con va vào nhau ngã lăn quay ra đất rồi lại đứng dậy giữ giữ đôi cánh bé xíu, hối hả lao theo đàn. Lũ “quỷ con” quây quanh chân mẹ, tranh giành con giun béo. Gà mẹ bèn lấy mỏ và chân xé mồi ra từng mảnh nhỏ để phân phát cho các con. Ăn xong, gà mẹ dẫn đàn con đến bên một bát sành đựng đầy nước, uống một cách ngon lành. Có chú gà con uống xong, ngược đôi mắt đen láy lên nhìn bầu trời xanh và reo lên thích thú: “Ôi, hôm nay trời đẹp quá!”. Gà mẹ mỉm cười nói với các con: “Bây giờ, mẹ con ta lại đi tìm mồi nữa nhé!”

=====

ĐỀ 33

Nhìn mẹ con loài vật quần quýt bên nhau, ta nghĩ chúng cũng có tình cảm như người. Em hãy tả lại cảnh mẹ con một loài vật trong cảnh như vậy.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả hai mẹ con mèo mướp quần quýt bên nhau:

Ánh nắng vàng rực rỡ bao phủ cả cái sân rộng trước mặt nhà. Mẹ con chị Mướp hết nhảy chỗ này lại phốc sang chỗ nọ. Nắng xuyên qua các cành lá, chiếu xuống tấm lưng thon dài của hai mẹ con, khiến chúng như được phủ một tấm vải hoa tuyệt đẹp. Chị Mướp lim dim đôi mắt vờ ngủ gật, rồi bất ngờ phóng đến ôm lấy con, làm chú Mun đang say sưa chạy nhảy giật bắn mình. Hai mẹ con vừa vật nhau vừa cười nắc nẻ. Nó giỡn chán chê, chúng lại kéo nhau ra gốc cây giữa sân chơi trò đuổi bắt. Chú Mun vừa đi vừa nghịch ngợm đưa bàn chân bé xíu lên vỗ vào đuôi mẹ. Cứ mỗi lần như vậy, chị Mướp lại quay lại nhìn con rồi bất ngờ hát chiếc đuổi lên cao, khiến Mun ngã lăn ra đất. Chú vừa đi và kêu meo meo giận dỗi, như bắt đền chị Mướp. Chị đành phải quay đầu lại, âu yếm đưa chiếc lưỡi đỏ liếm khắp mình con như vỗ về, xin lỗi

=====

ĐỀ 34

Hãy tả một con vật sống dưới nước (cá, tôm, cua, ba ba) mà em có dịp quan sát hoặc nhìn thấy qua tranh, ti vi

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả cá cháy:

Trên cao nhìn xuống có thể trông thấy cả bầy cá cháy lội thung thăng dưới nước, da chúng trông xanh hơn, những đường vân và những chấm đỏ trên mình trông rất rõ. Không hiểu vì sao trong dòng nước đen thẫm, những con cá thuộc loại bơi nhanh trông con nào lưng cũng đỏ rực và cũng có vân hoặc chấm đỏ tía. Nhưng hễ lúc nào chúng đi kiếm ăn hoặc thật đói thì hai bên sườn lại phơi ra những đường vân trông giống như cá mập. Không biết cái gì đã làm nổi lên những đường vân ấy? Sự bực tức hay là tốc độ bơi của chúng?...

=====

ĐỀ 35

Lần đầu tiên em được thấy một con vật lạ trong vườn thú hoặc qua tranh ảnh, ti vi,... Hãy tả lại con vật đó.

GỢI Ý

VD về đoạn văn tả con tê tê:

Tê tê là loài thú hiền lành, chuyên diệt sâu bọ. Tê tê còn có tên là gọi là con xuyên sơn, vì người ta bảo nó có thể đào thủng núi.

Bộ vảy của tê tê màu đen nhạt, rất giống vảy cá gáy nhưng cứng và dày hơn nhiều. Bộ vảy như một bộ áo giáp sắt che kín từ đầu xuống sát các ngón chân và tận mút chỏm đuôi.

Tê tê săn mồi trông thật lạ mắt. Thức ăn của nó là sâu bọ, nhưng chủ yếu là các loài kiến. Miệng tê tê nhỏ, hai hàm chỉ có lợi không có răng. Nhưng bù lại, nó có cái lưỡi để bắt mồi rất lợi hại. Nó thè cái lưỡi dài, nhỏ như chiếc đũa, xẻ làm ba nhánh, đục thủng tổ kiến rồi thò lưỡi vào sâu bên trong. Đợi kiến bâu kín lưỡi, tê tê rút lưỡi vào mồm, tóp tép nhai cả lũ kiến xấu số. Cứ như thế, tê tê ăn tổ kiến nào thì ăn kì hết mới thôi.

Đặc biệt nhất là tê tê có bốn chân ngắn ngắn với bộ móng cực sắc và khỏe. Khi đào đất, nó dúi đầu xuống đào nhanh như một cái máy. Chỉ cần chừng nửa phút đã đào được ngập nửa thân mình nó. Khi ấy, dù có ba người lực lưỡng túm lấy đuôi nó kéo ngược cũng không ra. Trong chớp nhoáng, tê tê đã ẩn mình trong lòng đất.

Tuy vậy, tê tê cũng có nhược điểm rất bí hiểm. Bao nhiêu người túm đuôi kéo không ra, nhưng chỉ cần một cái que lừa theo phía dưới đuôi khẽ chọc một nhát là tê tê lập tức cuộn tròn như quả bóng lăn ra ngoài miệng lỗ.

